

ת"פ 17186/18 - מדינת ישראל נגד עמייחי ישראל זוארץ, איתיאל זוארץ, דניאל זוארץ, זהר זוארץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-06-17186 מדינת ישראל נ' זוארץ(אחר/nposf) ו Ach'

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאישימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשימים	1. עמייחי ישראל זוארץ 2. איתיאל זוארץ 3. דניאל זוארץ 4. זהר זוארץ (אחר/nposf)

החלטה

רקע והליכים קודמים:

1. כנגד הנאשימים הוגש כתב אישום בגין אירוע תקיפה, אשר בגיןו מוכיח לכל אחד מהם עבירות תקיפה ואלימות לרבות עבירות היין לרכוש, חבלה ממשית, תקיפת עובדי ציבור (חילום) ותקיפה סתם. לכל אחד מהנאשימים יוחסנו כאמור עבירות שונות.
2. בדיעון ביום 18.10.18 הuala סנגורי של נאשם 1 טענה מקדמית לפיה יש להוראות על מחיקת האישום וזאת משום שלא נערך שימוש לנאשימים טרם הגשת כתב האישום. הסנגור טען שהניסיוקים למתן פטור משימושו לקו בחסר, שכן הניסיוקים שפורטו, כגון חומרת העבירה, אינם מצדיקים פגעה בזכות זו. עוד נטען שהתנאים המגבילים בהם שהנאשימים לא הצדיקו פטור משימושו שכן לא היה מדובר במעשה אלא בהרחקת הנאשימים ממוקם האירוע.
3. במהלך הדיון הוגש לעיון בהימ"ש מזכר מיום 18.6.7 שכותרתו "פטור משימוש" בו נכתב כי בשיחה עם ראש ייחידות תביעות שי' ניתן פטור משימוש. בניווקים צוין שהסתיבות למתן הפטור הן משום העובדה כי מדובר בנסיבות תקיפה חמור שהופנה כלפי חיל שליל שלא את תפיקדו וככלפי המתלוננים, שהם שברוא הנאשימים את מכשיר הטלפון. עוד צוין שי' מאחר והנאשם שוחרר למעצר בבית במסגרת הליכי מעצר הימים, ניתן פטור מחובת השימוש". צוין בנוסף עבורי הפלילי של אחד הנאשימים כUILה למtan הפטור. אציון כי אין זה ברור מי חתום על מזכר זה.
4. ברישום מאוחר יותר, מיום 18.6.18, ציינה ראש ייחידת התביעות כי "מאזםם הניסיוקים שפורטו לעיל ניתן בזאת פטור משימוש, בדיעבד גם לגבי נאשם 4 ... (כתב האישום תוקן לגביו לאחר מספר ימים -

.א.א).

5. בדือน ביום 10.6.19 הוסיף סגנоро של הנאשם 1 שהפטור ניתן לכואורה מכוח סעיף 60(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ") בגיןוק של חומרת העבירה. לטענת הסגנоро, במקרים רבים של פשע חמור עדין מקיימת רשות התביעה שימושו, ועל כן חומרת העבירה אינה יכולה לשמש עילה לביטול החובה לקיימו. נטען שבניגוד לאמור בזכר, הנאשם 1 שוחרר מעוצר והורחק מהמקום, באופן המעיד על כך שאין מדובר במקרה חמור, כפי שצוין בזכר. הסגנоро ציין שקבלת הטענה לפיה בכל מקרה חמור ניתן לפטור משימוש טוביל לפגיעה של ממש במוסד זה.

6. סגנоро של הנאשם 2 הוסיף בטיעונו כי זכותם של הנאים לשימוש היא בסיסית, והוא הופרה במקרה זה. סגנоро של הנאשם 3 ציין כי הוכח במקרה דנן, שאין מדובר במקרה שחוירתו רבה שכן לאחר שהנאשמים נערכו סירב בית המשפט לבקשת התביעה להורות על מעצרם מעבר ל-24 שעות. בנוסף - מחלפה שנה ממועד מעצרם ועד למועד הדיון מילא לא הייתה מניעה לקיום שימוש במהלך הזמן שחלף ולא הייתה דחיפות בדוחיתו.

7. במענה לבקשת הגיבת המאשימה וטענה שיש לדחות את הטענה המקדמית אודות השימוש, וזאת מnimוקים אלו:

א. החלטת ראש ייחידת התביעה ניתנה כדי זו זאת בשל חומרת העבירות, ביצוען בצוותא, החבלות והנזקים שנגרמו למטלונים ושחרור הנאים בתנאים מגבלים בשלב מעצר הבית.

ב. טענות נגד השימוש עלו בעבר בהליך המ"ת שהתקיים בפני כב' השופט גבאי-ריכטר (מ"ת 18-06-17179), והוא דחה אותן תוך שציין שהעובדת שהתרשםת הראשונית לפטור משימוש לא נערכה ע"י ראש ייחידת התביעה, אינה פוגמת בהליך ממשם שהתרשםת מתארת את שנאמר מפי ראש היחידה. עוד קבע כב' השופט גבאי-ריכטר שההחלטה נומקה בעילות הצדיקות פטור משימוש ובונסף, שהאישור המאוחר ביחס לנאים 4 תקין. בנסיבות האמורות נטען שההחלטה כב' השופט גבאי-ריכטר הינה סופית ואין לדzon פעם נוספת בבקשת אשר ניתנה החלטה בגיןה.

ג. בהליך המ"ת שוחררו הנאים בתנאים אף הוצגו ראיות לכואורות להוכחת אשמתם. בנסיבות אלו ישנו הצדק משפטי במתן פטור מחובת השימוש ובהגשת כתב אישום באופן מיידי.

ד. עפ"י הראות הפסיקת הזכות אינה מוחלטת והיא עשויה לסתור אל מול זכויות מתנגדות, כגון: זכות הציבור להגנה מפני אופי העבירות שנעברו וחומרתן, נסיבות של הנאשם או צורך דחווף בהגשת כתב אישום. מכאן גם הסמכות הרחבה שניתנה לראש ייחידת התביעה להחליט כי אין צורך בקיום השימוש.

ה. עוד נקבע בפסקה שכאשר ניתן, בראייה רטראנספקטיבית, לקבוע שמדובר לא

היה בקיום השימוש בכך להוביל להפסקת ההליכים כנגד הנאים, הרי שמדובר לא יגרם עיוות דין כתוצאה מאי - קיום השימוש ואין הצד לקבוע שנפל פגם בהליך.

ו. חיוב המאשימה בקיום שימוש כל אמת שיש בכוונתה להגיש כתוב אישום יוביל לכך שטמכות ראשיחת התביעות כפי שנקבעה בסעיף 60א(ה) לחסד"פ תאוני. בכך יהיה כדי לפגוע באינטרס הציבורי ובהגנה על הציבור.

ז. בהתאם לסעיף 60א(ז) לחסד"פ אין חובת שימוש ביחס לנאים השירותים במעטם. במקרה הנדון מתקיים תנאי זה משום שהנאים שוחררו בתנאים, ועיכוב בהגשת כתוב האישום היה מוביל לביטול התנאים שהוטלו.

ח. ישנו אינטרס ציבורי בהותרת סטמכות ראשיחת התביעות לפטור שימוש שם לא כן, בדרך שבשגרה, תעזור המאשימה להוtier נאים במעטם עד להגשת כתוב האישום נגדם, וזאת במטרה למנוע את ביטול התנאים שהוטלו עליהם.

8. המאשימה הוסיפה וציינה שתמיד תהא חשובה לפניות נאים ולשקל את טענותיהם ועל כן רשאים הם לפנות אליה ושירות פנים תישקל בנפש חפצה.

דין ומסקנות:

9. לאחר שעניינו בטענות הצדדים מצאתי להורות על דחית הטענה המקדמית לפגם בהליך בגין אי קיום שימוש.

10. זכות השימוש מעוגנת בסעיף 60א(א) לחסד"פ, בו נקבע כי רשות התביעה שאליה העבר חומר חקירה הנוגע לעבירות פשע תשליך לחשוד הודעה על כן. לאחר קבלת הודעה כאמור זכאי הנאשם, בהתאם להוראות סעיף 60א(ד) לחסד"פ, לפנות לרשות התביעה בבקשת מנומכת להימנע מהגשת כתוב אישום.

11. אין חולק שלראשיחת התביעות מוקנית הסמכות למתן פטור מחובת המידע וזאת לאור הוראות סעיף 60א(ה) לחסד"פ בו נקבע:

" החליט פרקליט מחוז או ראשיחת התביעה, לפי העניין, מטעמים שיירשמו, כי הנسبות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתוב אישום, לפני חלפו 30 הימים ואף לפני החשוד כאמור בסעיף קטן (ד)".

12. באופן כללי על רשות התביעה לעמוד בחובת המידע, ואי קיומה של חובה זו יכול ותוביל לביטול כתוב אישום.

13. חרף חשיבותה הרבה של חובת המידע, סיגים לחובה נמצאים בתוך סעיף 60א לחסד"פ המאפשרים, במקרים מיוחדים שיירשמו, מתן פטור מקומו של שימוש. בבג"ץ 4175/06 **רaben**

אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה (6.6.06) נקבע שמדובר, נכון היקפה המצומצם של הביקורת השיפוטית על החלטת התביעה הכללית להעמיד אדם לדין, ועל אופי ההליך שהביא להחלטה זו, אין גם להתערב בהליכים הנוגעים לשימושו עצמו.

.14. עיון בפסקת בתי המשפט מראה כי החלטות בתי המשפט השונותAIN בהכרח איחודות בהתייחסן לבקשות ביטול כתוב אישום בגין אי קיום שימוש, כאשר נסיבותו של כל מקרה הן שיכריעו את הcpf ויקבעו האם בית המשפט יעדיר בקשה.

.15. להלן מקרים רלוונטיים בהם נמצא ביהם"ש שיש לדחות את בקשה ביטול כתוב האישום בגין אי קיום שימוש:

א. בע"פ 13/1053 **חסן הייל נ' מדינת ישראל (13.06.13)** הוגש המערער בגרימת חבלה חמורה בנסיבותech מחרמיות, ובית המשפטקבע כי ערכית השימוש פגמה בהליך. עם זאת, לאור דוקטרינת הבטולות היחסית, אין הכרח שהפגם יוביל לביטול כתוב האישום. נקבע כי יש לבדוק כל מקרה לגופו, ובאותו המקרה מצא בית המשפט שהפגם אינו מצדיק את ביטול כתוב האישום נגד הנאשם מאחר וערכית שימוש במקרה זה לא הייתה משנה את ההחלטה להגיש כתוב אישום.

ב. בת"פ 15-03-28274 **מדינת ישראל נ' עדיאל קורליונה (08.09.15)** יוחסו לנאשמים מספר עבירות שענין מרמה והונאה. במקרה זה הודיע פרקליט המוחוץ כי הוא פטור מחובת ידוע, וכי הוא מוכן לעורוך שימוש לאחר הגשת כתוב האישום בלבד פתוח ונפש חפזה. בית המשפטקבע כי פרקליט המוחוץ פועל כדי מכוח סמכותו בהתאם לסעיף 60(ה) לחס"פ והבקשה נדחתה.

.16. מנגד, קיימים פסקי דין בהם החלטת בית המשפט על מחלוקת כתוב אישום בגין אי קיום שימוש:

א. כך בתפ"ח 10/2026 **מדינת ישראל נ' הררי אלעד (09.06.28)**, במקרים של נאשם אשר יוחסו לו 2 עבירות אינוס ועבירה תקיפה חבלנית. הנאשם היה נתון במעצר בבית בטרם הוגש כתוב האישום, וניתן להניח שהוא מודע לכך שעומדים להגיש נגדו כתוב אישום. עם זאת, ההחלטה בדבר פטור מידע ניתנה يوم לאחר הגשת כתוב האישום ורק חדש לאחר מכן ניתנו הnimוקים להחלטה. בית המשפטקבע כי הפגם של אי ערכית שימוש במקרה זה הינו פגם מהותי היורד לשורש העניין המצדיק את מחלוקת כתוב האישום.

ב. בת"פ 18-06-4043 **מדינת ישראל נ' איל משיח (18.09.17)** קיבל בית המשפט המוחוץ את הבקשה לביטול כתוב אישום והורה על מחלוקת. במקרה זה, לנאים יוחסו עבירות גנבה, מרמה והלבנתือน. מספר ימים קודם להגשת כתוב האישום הודיע פרקליט על פטור משימוש בהחלטה מנומתקת. בית המשפטקבע כי החלטת פרקליט המוחוץ היא החלטה מנהלית הנתונה לביקורת שיפוטית. על בית המשפט לבדוק האם ההחלטה סבירה, מידתית, האם קיימת הפליה מהותית, משגה היורד לשורשו של עניין או עיוות מהותי אחר. באותו הנסיבות נקבע בית המשפט כי נכון חשיבותה הרבה של זכות השימוש - ההחלטה להגיש את כתוב אישום מבלי

לקיום שימוש חריגת ממתחם הסבירות ובית המשפט הורה על ביטול כתוב האישום וקיים שימוש
כךון, אשר לאחריו יוגש כתוב אישום מתוקן.

ומן הכלל אל הפרט:

17. כפי שנטען על ידי המאשימה, אחד מהנימוקים שנימנו בפסקה ככח הצדיק מתן פטור משימוש -
נוגע בכךור בהגשת כתוב אישום במועד המוקדם ביותר. ואכן - במקורה דן, ובאופן יחסית חריג, הוגש
כתב האישום בתוך 11 ימים מיום האירוע. בכך יש ללמד כי הייתה דחיפות בהגשת כתב האישום באופן
שלא אפשר לקיים את חובת המידע. לטעמי, בנסיבות אלו גם לא היה צריך בקיום השימוש בדיעבד שכן
כתב האישום ממילא כבר הוגש.
18. זאת ועוד, נוכח חומרת העבירות שייחסו לכל אחד מהנאשמים, ממילא נמצא הצדיק סביר להגשת
כתב האישום גם ללא קיום חובת השימוש, שיש להניח שלא היה בו בכספי להוביל לשום ההליכים
שהתנהלו כנגד הנאשמים. גם נימוק זה בהתאם לפסקה מהוות טעם שלא לעורר את השימוש במקורה
דן.
19. בנסיבות האמורות לא מצאת שאי קיום השימוש פגע בניהול התקין של ההליך ועל כן יש להורות על
דחיפות הבקשה.
20. ההליך ימשיך להתנהל סדרו וממועד הדיון יעמוד בעינו.
21. במועד הקבוע לדין תימסר תשובה לאישום.
22. **הזכירות תשלוח העתק ההחלטה לצדים.**

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"א, 06 אפריל 2021, בהעדך
הצדדים.